

[Erhard Jakobsen]

servative kunne ikke som regering gennemføre en eneste ting uden at bede socialdemokraterne om at støtte det, for de kunne ikke opnå flertal på anden måde.

Jeg ser ikke her bort fra fremskridtspartiet, selv om VK bliver nødt til det. Med det forhold, venstre og konservative har til fremskridtspartiet – de kan jo ikke tåle at se hinanden – ville de overhovedet ikke være i stand til at arbejde sammen. Men selv om de kunne, ville V og K aldrig med fremskridtspartiets stemmer kunne regere dette land. Vælgerne har bestemt, hvem der skal være regering i dette land, ved klart og tydeligt at give socialdemokraterne flere stemmer. Vi har ikke ønsket denne regering. Vi gik til valg på en anden. Vi havde gerne set det. Vælgerne sagde nej. Det bøjer vi os for. I denne sag som i alle de andre drejer det sig om inden for de muligheder, som vælgernes stemmer har angivet, at få det bedst mulige ud af det, og vi går med god samvittighed ud og lægger de ting frem og siger: sådan har vi gjort. Vi havde for få mandater. Det beklager vi, men det kan vælgerne da råde bod på ved lejlighed.

Formanden:

Et par enkelte korte bemærkninger; derefter skylder vi ordførerne at gå videre i ordførerrækken. Så må resten vente til næste omgang.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Jeg har stor respekt for hr. Erhard Jakobsens talenter, men han kan jo ikke bortforklare kendsgerningen i denne sag, nemlig at centrum-demokraterne, uanset om de stemmer imod med alt, hvad de overhovedet har af mandater, har ansvaret for, at man kan gennemføre denne lovgivning. Man har det, fordi man sammen med kristeligt folkeparti har dannet en blok, som andre er lukket ude fra, og så bruger man ikke sit talent til at sørge for, at det, man ikke vil, ikke bliver gennemført. Det kunne man have gjort. Det gjorde man bare ikke, man lod det hele sejle, og så står man og krør sig af alt det andet, man har gjort. Men det ene, som man egentlig også ville, det får man ikke gjort, fordi man svigter på det punkt. Man kunne have klaret det ved at sige nej; man gjorde det

ikke. Derfor er det, uanset hvad hr. Erhard Jakobsen vil finde på at tale om, ham og hans folk, der ved udelukkelse af andres muligheder for at få indflydelse på tingene har svigtet og svigtet parcelhusejerne og ejerbo-ligerne i det hele taget i en sådan grad, at man tager sig til hovedet.

Formanden:

En kort bemærkning til hr. Brixtofte og til hr. Erhard Jakobsen, og så går vi videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Brixtofte (V):

Jeg har stor respekt for hr. Erhard Jakobsens tidligere arbejde for denne sag. Det gælder ikke mindst den gruppe af folkepensionister, der ofte er kommet i klemme på grund af grundskylden. I den kommune, hr. Erhard Jakobsen var borgmester i, blev der indført den ordning, at man kunne lade grundskylden blive stående som en prioritet i ejendommen, og dermed befriede hr. Erhard Jakobsen netop denne gruppe for en byrde. Det, der blev oplyst under dette udvalgsarbejde, er, at netop den gruppe, som hr. Erhard Jakobsen tidligere så stærkt har beskyttet, bliver ramt allerhårdest, fordi deres fradragsret nu forsvinder. På tilsvarende måde bliver andre grupper, som hr. Erhard Jakobsen tidligere har kæmpet stærkt for, også ramt.

Jeg respekterer, at hr. Erhard Jakobsen er imod forslaget, men det er nu engang sådan ved forligsforhandlingerne – sådan er det i hvert fald, når venstre er med i forlig – at det er alle for én; det er ikke sådan, at man lader de andre få fripas, og så kan man bare stå og være imod på et enkelt punkt og tro, at man er hjemme, fordi man er imod, mens man tillader de andre at bruge et alternativt flertal.

Hr. Erhard Jakobsen har ret i, at der i denne sal findes et flertal for mange ting, som både hr. Erhard Jakobsen og venstre er imod, det er vi enige om, men når regeringen og kristeligt folkeparti og CD er med i et forlig, er det, fordi regeringen har brug for de to partier, fordi der er andre ting, regeringen ikke kan komme igennem med uden de to partier. Derfor er der tale om en forhandling, og ved en sådan forhandling er det skik og brug, at man er enige om alting. Det vil